

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/66/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914205682
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914205682.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Novotnej a členov senátu Aleny Antalovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: S. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, XXX XX Q., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, Bratislava, pod sp. zn. EX 9955/14, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 1.709,83 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 15Er/473/2014-62 zo dňa 09. novembra 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 15Er/473/2014-62 zo dňa 09. novembra 2015 p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „exekučný súd“) napadnutým uznesením č.k. 15Er/473/2014-62 zo dňa 09. novembra 2015 námietky povinného proti exekúcii zamietol (I. výrok). Druhým výrokom exekúciu zastavil. Tretím výrokom rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie rozhodne o trovách exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený dňa 28. februára 2014 podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorým žiadal vymôcť sumu 1.709,83 Eur s príslušenstvom na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s. sp. zn. SR 01987/12 zo dňa 13. júna 2012. Súdnemu exekútorovi exekučný súd dňa 17. septembra 2014 udelil poverenie na vykonanie exekúcie. Povinný podaním zo dňa 30. júna 2015 adresovaným exekučnému súdu podal „odvolanie voči začatiu exekúcie“, v ktorom uviedol, že od oprávneného si požičal sumu 300,- Eur, z ktorej mu bola reálne vyplatená suma 260,- Eur, zvyšok predstavoval manipulačný poplatok. Uvedené skutočnosti by vedel zdokladovať, ale potrebné doklady má v zahraničí. Dodal, že žije v zahraničí, preto si vedel zásielku prevziať len teraz. Vymáhanú sumu 8.122,03 Eur pokladal za astronomickú a nereálnu. Záverom povinný prejavil ochotu pristúpiť k rozumnej dohode, v zmysle ktorej vyplatí sumu 1.709,83 Eur, ako aj súdne trovy. Exekučný súd podanie povinného, posudzujúc podanie podľa jeho obsahu (§ 251 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 41 ods. 2 O.s.p.) považoval za námietky proti exekúcii. Nakoľko povinný svoje podanie v danom prípade doručil priamo exekučnému súdu, a nie súdnemu exekútorovi konajúcemu vo veci, išlo podľa názoru exekučného súdu o nesprávny postup, ktorému nemožno priznať právnu ochranu, a preto je potrebné námietky povinného proti exekúcii zamietnuť bez ich meritórneho preskúmania. Vzhľadom na tvrdenie povinného, že žije v zahraničí, exekučný súd preskúmal, či rozhodcovský rozsudok mu bol doručený účinne. Konštatoval, že doručenie rozhodcovského rozsudku vykonané v súlade s procesnými predpismi je totiž nevyhnutnou podmienkou nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Ak k takému doručeniu nedôjde, predložený rozhodcovský titul nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul a sú dané podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Ako vyplýva z ustanovenia

§ 25 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), rozhodcovský rozsudok musí byť účastníkom konania doručený do vlastných rúk. Uvedené ustanovenie odkazuje na § 45a a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. V tejto súvislosti ide zrejme o § 45 O.s.p., keďže Občiansky súdny poriadok neobsahuje ustanovenie § 45a. Od uvedeného spôsobu doručovania sa nemožno odchyliť ani dohodou účastníkov, preto exekučný súd neskúmal, ako je upravená otázka doručovania v interných procesných predpisoch rozhodcovského súdu. Doručovanie do vlastných rúk je komplexne upravené v ustanovení § 47 ods. 1, 2 O.s.p. Podľa názoru exekučného súdu pokiaľ nedôjde k doručeniu osobne do rúk účastníka, prichádza do úvahy náhradné doručenie, avšak len pri splnení všetkých podmienok podrobne opísaných v § 47 ods. 2 O.s.p. Z predložených dokladov nevyplýva, že by tento proces doručovania bol dodržaný. Na výzvu exekučného súdu Stály rozhodcovský súd zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s. predložil fotokópiu svojho spisu sp. zn. SR 01987/12. Exekučný súd mal za preukázané, že z predložených dokladov vyplýva, že povinnému bol rozhodcovský rozsudok doručovaný na adresu jeho trvalého pobytu (Kráľ č. 285). Z fotokópie vrätenej doručky vyplýva, že zásielka s podacím číslom RR 22 117 539 6 SK bola dňa 25. júna 2012 uložená po zistení pošty, že adresát nebol v daný deň zastihnutý. Na obálke sa nenachádzali predtlačené údaje o prvom a druhom pokuse o doručenie, nachádzal sa na nej len priestor na vyznačenie dátumu uloženia - tak, ako to býva pravidlom pri doručovaní zásielok neurčených do vlastných rúk adresáta. Zásielka bola následne 11. júla 2012 vrátná odosielateľovi s poznámkou doručovacej pošty, že adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote. Doručovanie rozhodcovského rozsudku prebehlo podľa exekučného súdu v rozpore s ustanovením § 47 ods. 2 O.s.p. v tom, že po prvom neúspešnom pokuse o doručenie povinný nebol upovedomený o čase opakovaného doručovania a takýto opakovaný pokus podľa obsahu doručky ani nebol vykonaný. Už len v dôsledku tohto pochybenia nemohlo dôjsť k účinnému doručeniu rozhodcovského rozsudku povinnému. Rozhodcovský rozsudok sa nemohol stať právoplatným a vykonateľným, preto sú podľa názoru exekučného súdu naplnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku.

2. Proti rozhodnutiu exekučného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a), f) O.s.p. Podľa jeho názoru odvolaním napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. Uviedol, že nakoľko doručovanie exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku nie je v jeho kompetencii, odvolaciemu súdu zaslala stanovisko Stáleho rozhodcovského súdu, ktoré v prílohe pripojil. Z uvedeného stanoviska vyplýva, že povinnému boli doručované „Výzvy na žalobnú odpoveď“ zo dňa 18. apríla 2012 a zo dňa 18. mája 2012 ako aj rozhodcovský rozsudok, ktoré písomnosti sa rozhodcovskému súdu vrátili s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Odvolateľ mal za to, že ustanovenia upravujúce doručovanie písomností v zákone o rozhodcovskom konaní uvádzajú, že žaloba a rozhodcovský rozsudok sa doručujú účastníkom vždy do vlastných rúk, pričom toto ustanovenie odkazuje na § 45a Občianskeho súdneho poriadku. Toto ustanovenie je zmätočné, keďže § 45a sa v Občianskom súdnom poriadku nenachádza. Rozhodcovský súd postupoval pri doručovaní v súlade s predpismi zákona o rozhodcovskom konaní a rokovacím poriadkom, žalobu aj rozhodcovský rozsudok doručoval do vlastných rúk s potvrdením o doručení. Na základe uvedených skutočností odvolaciemu súdu navrhol odvolaním napadnuté uznesenie zrušiť.

3. Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

4. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1(a contrario) CSP a uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal správnosť napadnutého rozhodnutia výlučne z hľadiska dôvodov uvedených v odvolaní.

8. Podľa § 25 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom k 13.06.2012, ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za doručené, ak boli doručené adresátovi osobne alebo do sídla, alebo na miesto podnikania adresáta, alebo na miesto jeho trvalého pobytu. Ak nemožno doručiť písomnosť adresátovi na nijakom z uvedených miest ani po vynaložení primeraného úsilia na zistenie tejto skutočnosti, písomnosti sa považujú za doručené, ak sú zaslané do posledného známeho sídla alebo miesta výkonu podnikania, alebo miesta trvalého pobytu adresáta doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje overiť snahu doručiť písomnosti.

9. Podľa § 25 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní (stav k 13.06.2012), žaloba a rozhodcovský rozsudok sa doručujú účastníkom vždy do vlastných rúk; dohody účastníkov o inom spôsobe doručovania sú neprípustné.

10. Podľa § 47 ods. 1, 2 O.s.p. (stav k 13.06.2012), (1) Do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd. (2) Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

11. V predmetnom prípade exekučný súd druhým výrokom odvolaním napadnutým rozhodnutím exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku zastavil s tým, že predložený exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nie je doposiaľ právoplatný a vykonateľný, ktorá skutočnosť bráni jeho realizácii v exekučnom konaní. K zastaveniu exekúcie exekučným súdom po vydaní poverenia pritom došlo po tom, čo sa exekučný súd oboznámil s obsahom doručenky o doručení rozhodcovského rozsudku, na základe ktorého sa vykonáva exekúcia proti povinnému v tomto konaní. Z jej obsahu mal exekučný súd za preukázané, že zásielka bola adresovaná povinnému na adresu jeho trvalého pobytu (Kráľ č. 285) a táto sa vrátila rozhodcovskému súdu dňa 11. júla 2012 s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Informáciu o vykonaných pokusoch o doručenie zásielky doručienka neobsahovala.

12. V čase doručovania exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku zákon o rozhodcovskom konaní v ustanovení § 25 ods. 4 v otázke doručovania do vlastných rúk odkazoval na právnu úpravu doručovania obsiahnutú v § 45 a nasl. O.s.p. Na základe vyššie uvedeného exekučný súd, tak podľa názoru odvolacieho súdu postupoval správne, ak pri vyhodnotení dodržania podmienok doručovania podľa § 47 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že predmetný rozhodcovský rozsudok nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, nakoľko doručovanie tohto rozhodnutia nebolo v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami zákona o rozhodcovskom konaní a Občianskeho súdneho poriadku. Vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku bolo v danom prípade potrebné pre jeho doručovanie aplikovať ustanovenie § 47 ods. 2 O.s.p. účinné v čase doručovania, ktoré pre uplatnenie tzv. fikcie doručenia predpokladalo vykonanie dvoch pokusov o doručenie na mieste, kde sa adresát zásielky zdržuje. Ako bolo uvedené vyššie, dôkaz o tom, že pri doručovaní rozsudku boli vykonané dva pokusy o jeho doručenie, predložená doručienka neobsahovala. Z toho vyplýva, že podmienky pre uplatnenie fikcie doručenia rozhodcovského rozsudku žalovanému (povinnému) splnené neboli.

13. Vykonateľnosť exekučného titulu predstavuje materiálny podklad exekúcie, nevyhnutný na začatie a priebeh exekučného konania. Ak exekučný súd v ktoromkoľvek štádiu konania zistí, že rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, sa dosiaľ nestalo vykonateľným, exekúciu musí zastaviť. Tento dôvod zastavenia exekúcie sa vzťahuje iba na prípady, ak rozhodnutie vôbec nenadobudlo vykonateľnosť a napriek tomu sa začalo exekučné konanie. Exekučný súd preto postupoval správne, ak po zistení, že exekučný titul nenadobudol vykonateľnosť podľa § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku exekúciu zastavil. Nesprávne vyznačenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na exekučnom titule totiž nebráni exekučnému súdu v ktoromkoľvek štádiu exekúciu zastaviť.

14. Námietka odvolateľa, že ustanovenie upravujúce doručovanie písomností v zákone o rozhodcovskom konaní je zmätočné, keď uvádza, že žaloba a rozhodcovský rozsudok sa doručujú účastníkom vždy do vlastných rúk s odkazom na ustanovenie § 45a O.s.p., ktoré sa v Občianskom

súdnom poriadku nenachádza je irelevantná. Z uvedeného ustanovenia § 25 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní musí byť odvolateľovi zrejmé, že zákonodarca odkazuje na právnu úpravu doručovania obsiahnutú v § 45 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Preto ani táto odvolacia námietka nemohla privediť zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

15. Z uvedeného vyplýva, že odvolaniu z dôvodov v ňom uvedených nebolo možné vyhovieť. Odvolací súd preto s poukazom na § 387 ods. 1, 2 CSP napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

16. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP.).